

İdrardan İzole Edilen *Gardnerella vaginalis* Suşlarının Antimikrobiklere Duyarlılığı

Handan Barlas, Mustafa Yılmaz, Selma Ay, Zülal Aşçı

Özet: Laboratuvarımıza başvuran 524 hastanın idrar örnekleri rutin besiyerleri yanında CNA besiyerine de ekilerek *G. vaginalis* yönünden incelendi. 48 (% 9) örnekte *G. vaginalis* ürettiği gözlandı. İzole edilen örneklerin antimikrobiklere duyarlılıkları disk difüzyon yöntemiyle incelendi.

Anahtar Sözcükler: *Gardnerella vaginalis*, antibiyotik duyarlılığı, idrar kültürü.

Summary: Antibiotic susceptibility of *Gardnerella vaginalis* strains isolated from urine. A total of 524 urine samples from patients admitted to microbiology laboratory were examined for *Gardnerella vaginalis*. All strains were cultured on routine media and CNA. *G. vaginalis* was isolated in 48 urine samples (9%), and their sensitivity to antibiotics were investigated by disk diffusion method.

Key Words: *Gardnerella vaginalis*, antibiotic susceptibility, urine culture.

Giriş

Gardnerella vaginalis fakültatif anaerop, oksidaz ve katalaz reaksiyonu negatif, sporsuz, kapsülsüz, hareketsiz, pleomorf, Gram-değişken bir kokobasıldı. Zor üreyen bir bakteri olması nedeniyle üretiminde zenginleştirilmiş besiyeri kullanılır (1).

G. vaginalis mesaneye genital yoldan asandan olarak geçip idrar yolu infeksiyonuna neden olabilir. Bakteriyel vaginozlu, seksüel olarak aktif yaşta kadınların idrar kültürlerinden daha sık olarak izole edilmektedir (2,3).

Yöntemler

Laboratuvarımıza gönderilen üriner şikayetleri olan hastaların idrar örnekleri kanlı, EMB ve % 5 kanlı Columbia CNA besiyerine ekildi. Desikatörde 48 saat inkübe edildi. Inkübasyon sonunda hemoliz özelliği, koloni morfolojisi yanında Gram boyalı preparatlar yapılarak *G. vaginalis* tanısı konuldu.

Izole edilen *G. vaginalis* suşlarının disk difüzyon yöntemiyle penisilin, amoksisin + klavulanik asid, eritromisin, gentamisin, ampisilin, kloramfenikol, tetrasiklin, klindamisin, vankomisin ve sefoperazon'a karşı duyarlılıklar araştırıldı. Çalışmada laboratuvara hazırlanan diskler kullanıldı.

Çalışmamızda 524 üriner infeksiyonlu hastanın idrar örneklerinin 48 (% 9)'inde *G. vaginalis* üretildi. *G. vaginalis* 48 örneğin 38 (% 79)'inde saf kültür olarak, 10 (% 21) örnekte ise diğer bakterilerle karışık olarak üretti.

Izole edilen *G. vaginalis* suşlarının çeşitli antimikrobiklere duyarlılıkları Tablo 1'de gösterilmiştir.

İrdeleme

G. vaginalis normal vaginal florada bulunmaktadır. Vaginal infeksiyon semptomu olmaksızın kadınların % 69'undan fazlasında bulunmuştur. Bu mikroorganizma bakteriyel vaginoz kadınların yaklaşık % 100'ünde bulunur ve bakteriyel vaginoz tescisi konan kadınların eşlerinin büyük kısmının üreträsında bulunur. Vaginal ve üriner epitel hücrelere bu mikroorganizmanın yapışma yeteneği bakteriyel vaginozun ve üriner infeksiyonun patogenezinde rol oynayabilir.

G. vaginalis üriner sisteme nispeten az bulunur (% 0.5). Semptomatik ve asemptomatik bakteriürlü hastalardan, pyürisi olan veya pyelonefritli hastalar, asemptomatik gebe kadınlardan *G. vaginalis* izole edilebilir. Orta idrarda *G. vaginalis*'in varlığı vaginal kontaminasyonu gösterir. Erkeklerde nadiren görülmeye rağmen renal infeksiyonlu erkeklerde ve 40 yaş üstü kadınlarda patojen olabileceği gözlenmiştir (1).

Josephson ve arkadaşları (2), 2 yıldan fazla sürede *G. vaginalis*'i tüm idrar kültürlerinde % 2.3 oranında rapor etmişlerdir. Lam ve arkadaşları (3), 70 sağlıklı gebe kadından kateter yoluyla alındıkları orta idrar örneklerinin 19 (% 27)'unda *G. vaginalis* izole etmişlerdir. Papapetropoulos ve Pappas (4), pyürisi olanlarda *G. vaginalis*'i % 0.5 olarak izole etmişlerdir.

Bu konu üzerinde araştırdığımız kadariyla yurdumuzda herhangi bir çalışma bulunmadığından karşılaşturma yapılamamıştır.

Gram-negatiflerin aksine *G. vaginalis* penisilin, vankomisin, klindamisine hassas, kolistin ve nalidiksik aside dirençlidir. Fakat metronidozolün hidroksili metabolitlerine ha-

Tablo 1. İzole Edilen *Gardnerella vaginalis* Suşlarının Antibiyotiklere Duyarlılıkları

Antimikrobik	Hassas		Dirençli	
	Sayı	(%)	Sayı	(%)
Penisilin	40	(83)	8	(17)
Amoksisin+klavulanik asid	41	(85)	7	(15)
Eritromisin	37	(77)	11	(23)
Gentamisin	27	(56)	21	(44)
Ampisilin	40	(83)	8	(17)
Kloramfenikol	9	(19)	39	(81)
Tetrasiklin	34	(71)	14	(29)
Klindamisin	31	(65)	17	(35)
Vankomisin	26	(54)	22	(46)
Sefoperazon	35	(73)	13	(27)

sastır (1).

G. vaginalis suşlarının % 90'i penisilin, ampisilin, vankomisin, klindamisin, piperasilin, sefoksitin, sefotaksim, sefoperazon, gentamisin, metronidazol ve metronidazol'ün hidroksi metabolitlerine hassastır. Sefaleksin, tetrasiklin, nalidiksik asid, kolistin, sülfadiazin ve kinolonlara dirençlidir (1,5).

Bizim çalışmamızda da üriner şikayeteli olan 524 hastanın 48 (% 9)'inde *G. vaginalis*'i izole etmemiz diğer yayınlarla paralel sonuçlar vermiştir. Amoksisilin+klavulanik asid % 85 oranı ile suşların en hassas olduğu antibiyotik olmuştur. Bunu ampisilin ve penisilin (% 83), eritromisin (% 77), sefoperazon (% 73) ve tetrasiklin (% 71) takip etmektedir.

Bakteriyel vaginoz tedavisinde seçilen ilk ilaç metronidazol'dür. Tek başına *G. vaginalis* infeksiyonunda (üriner yol infeksiyonu veya postpartum sepsis) anaeroplar eşlik etmezse amoksisilin+klavulanik asid, penisilin ve ampisilin'in tercih edilebileceği kanışındayız.

Bu konu ile ilgili ülkemizde daha geniş kapsamlı araştırmaların yapılması, nedeni bulunamayan üriner infeksiyonlarında geç ve güç üreyen organizmalar düşününtüp uygun besiyerlerine ekim yapılması yerinde olacaktır.

Kaynaklar

1. Spiegel CA. *Gardnerella vaginalis*. In: Mandell GL, Douglas RG Jr, Bennett JE, eds. *Principles and Practice of Infectious Diseases*. Third ed. New York: Churchill Livingstone, 1990: 1733-5.
2. Josephson S, Thomason J, Sturino K, et al. *Gardnerella vaginalis* in the urinary tract. Incidence and significance in a hospital population. *Obstet Gynecol* 1988; 71: 245-50.
3. Lan MH, Birch DF, Fairley KF. Prevalence of *Gardnerella vaginalis* in the urinary tract. *J Clin Microbiol* 1988; 26: 1130-3.
4. Papapetropoulou M, Pappas A. The acute urethral syndrome in routine practice. *J Infect* 1987; 14: 113-8.
5. Lossick JG. Treatment of sexually transmitted vaginosis, and vaginitis. *Rev Infect Dis* 1990; 12: 665-81.